

52 e Nieuwsbrief november 2024

Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail en/of adresgegevens) dit graag doorgeven aan de WHR:

wg.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen, want soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

*Diedrick Jansen Voorzitter
An Pikker, penningmeester,
Janine Verhaaf-Maaskant, secretaris,
Hans Perik, planner
Bert de Stigter, planner
Peter Stoks, P.R.
Noortje Spekman-Waasdorp, Handboek,
Libro en Nieuwsbrief.
Herman Velvis, afgevaardigde vanuit het Bestuur.*

Data om te noteren in 2025

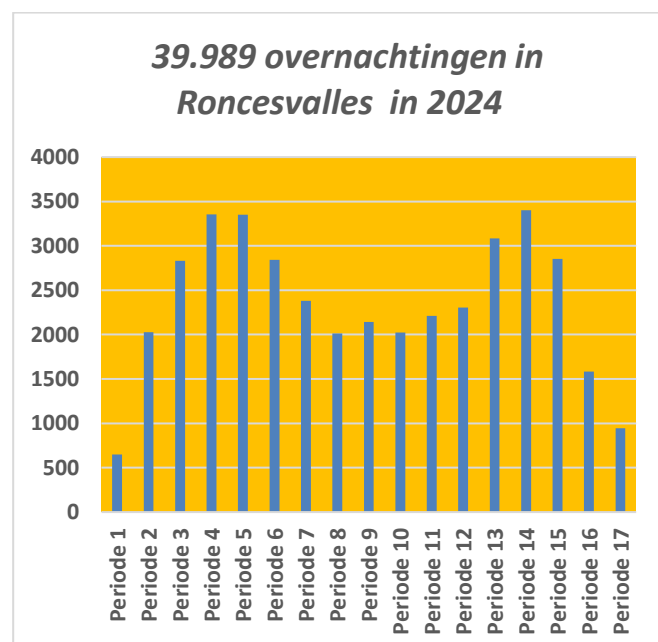
Voor alle Jefes is er op zaterdag 1 februari 2025 in Utrecht een Jefe- bijeenkomst

De dag voor alle hospitaleros van de 17 periodes in 2025 is op zaterdag 8 februari in Holten . Alle hospitaleros van de groepen worden hiervoor uitgenodigd.Het doel is instructie voor de nieuwelingen en kennismaken met de hele groep.

UITNODIGINGEN VOLGEN NOG LATER.

NOTEER DEZE DATA!

Aantal pelgrims ontvangen door de Hospitaleros.

Don Jesús

De eerste prior waar het Genootschap van St. Jacob in 2003 mee in gesprek is gegaan is Don Jesús. Inmiddels heeft hij de leeftijd van bijna 99 jaar behaald, en is hij in oktober jl. verhuisd naar een rusthuis voor religieuzen in Pamplona.

Bordas.

Wie kent ze nog ? Wie heeft er wel eens geslapen?

Ze zijn nu definitief verwijderd van het grote grasveld , achter het parkeerterrein , voorbij het bruggetje.

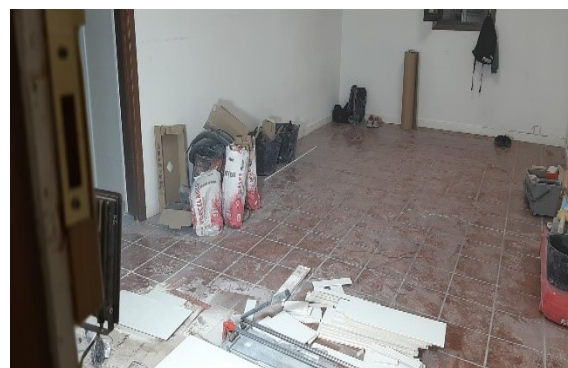

Gevonden voorwerpen

AFGELOPEN SEPTEMBER IS ER EEN GESPREK GEWEEST met de Guardia Civil over de gevonden voorwerpen die op de weggeeftafel liggen. Deze voorwerpen moeten nu minstens een jaar bewaard worden, dus alles wat op de slaapzalen gevonden wordt mag niet meer op de weggeeftafel. Alles wat elders bijv. in hal, waskelder en in de gangen wordt gevonden mag weer wel op de weggeeftafel.

De spullen van de slaapzalen worden apart bewaard door Marisol.

Nieuwe bedden Sótano en winterherberg

Zaterdag 16 november 2024

Terugkomdag in Holten

Volgeladen busje van Hans Perik met dozen wijn, ingepakt voor de reis naar Nederland.

Het was een gezellige dag waarbij heel veel Hospitaleros aanwezig waren. Een aantal zaken werden uitgebreid besproken zoals :

De verhouding Colegiata , de WHR en NGSJ, een verslag van de bijeenkomst in november in Roncesvalles. De Donativos, de planning, de veranderingen van de ANBI en oprichting van Camino Cultura en antwoord op de vele reacties van de Hospitaleros.

De nieuwe voorzitter Diedrick Jansen, bedankte Henk Trimbach voor zijn werkzaamheden als voorzitter gedurende de afgelopen 5 jaar.

Drie hospitaleros , waaronder Gerhard Surink gaven een terugblik op hun werkzaamheden in Roncesvalles.

Verslag van het gesprek Herman Velvis en Diedrick Jansen met het Colegiata.

Op zaterdag 2 november jl. is er een gesprek geweest in Roncesvalles met het Colegiata en de WHR. Hierbij waren aanwezig, Herman Velvis, Diedrick Jansen, An Pikker namens de WHR en Don Bibiano, en een mede priester Don John , Eburne en Marisol namens het Colegiata.

Veel zaken zijn aan de orde geweest. Erg belangrijk waren de uitkomsten van de opmerkingen van de Hospitaleros die zij aan de WHR hebben gemeld afgelopen jaar. O.a. klachten over de wasruimte, de schoonmaak, ontvangst en de slaappleaatsen van de Hospitaleros etc.

Dit alles samengevat in een document in het Spaans ,wat de prioriteit volgorde aangaf, en overhandigd aan het Colegiata.

Er is goede nota van genomen en een aantal zaken zijn/ of worden opgelost door het Colegiata.

De aankomende Hospitaleros slapen voortaan in La Posada. Aan het begin van het seizoen komt er een professioneel schoonmaakbedrijf, en er wordt een nieuwe droger aangeschaft. Maar veel van de klachten gaan over het gebouw zelf. Daar hebben wij geen invloed op. Wel zijn ze kenbaar gemaakt, maar het Colegiata moet het zelf oplossen. Zij zijn echter ook afhankelijk van de Spaanse monumentenzorg en van subsidies .

Tevens is gesproken over de opbrengst van de Donativo vanaf 2025, die dan niet meer naar Nederland gaat, maar in Spanje blijft en ten goede komt aan het Colegiata . Zij kunnen dan in overleg met ons bepalen welke voorzieningen worden verbeterd, die ten goede komen aan de opvang van de pelgrims en werkzaamheden van de Hospitaleros.

Camino Cultura en de ANBI.

Nadat de belastingdienst in 2023 de ANBI status van de Stichting Pelgrimsvrienden van Sint Jacob had ingetrokken heeft kunnen wij nu melden dat, na de nodige gesprekken en voorbereidingen, op 10 mei 2024 er een nieuwe stichting is opgericht onder de naam Stichting Camino Cultura. En deze Camino Cultura heeft sinds 31 mei 2024 de ANBI status verkregen van de Belastingdienst. Een en ander betekent een fiscaal gunstige

behandeling van giften, legaten en onder voorwaarden kunnen vrijwilligers hun reis- en verblijfkosten weer in aftrek brengen als gift in de aangifte Inkomstenbelasting.

De belangrijkste voorwaarde is dat een Hospitalero of gastheer/gastvrouw een vrijwilligersovereenkomst met de nieuwe stichting moet tekenen, zodat er een aanwijsbare relatie is tussen vrijwilliger en stichting. Zonder vrijwilligersovereenkomst is die relatie niet aanwezig en aftrek van reis- en verblijfkosten voor eigen verantwoording. Zij moeten zich daarbij houden aan de door de Belastingdienst gestelde regels voor dit soort giften en de Belastingdienst desgevraagd bewijzen kunnen overleggen van de afgetrokken kosten.

Tijdens het middagprogramma werden de reacties van de Hospitaleros besproken die zijn binnengekomen op de bedankbrief van de voorzitter

Een aantal zijn al besproken en zelfs opgelost in het overleg met het Colegiata.

Maar andere zijn o.a.:

Scheiden van afval : wij hanteren de Spaanse regels , ook als die afwijken van Nederland. Dezelfde werkwijze van de Jefes. Dat wordt door de WHR nader uitgewerkt.

Wel of niet betaald taxivervoer voor de Hospitaleros. Wordt door de voorzitter nog met Marisol besproken.

Boodschappen die niet geleverd worden: komt in het aangepaste Handboek 2025. Moeten de wasgelden en Donativos nog steeds geteld worden. Hierover komt nog overleg met Edurne.

Rooster 2025

Het rooster voor 2025 is bijna klaar. Iedereen die ingedeeld is krijgt hem binnenkort toegestuurd.

Libro 2024

Het Libro 2024 is inmiddels klaar en het staat op de website van het Genootschap, onder de informatie over de werkgroep hospitaleren Roncesvalles. Om het beter te kunnen lezen kun je het kopiëren naar je eigen computer.

Fragmenten uit de verslagen van het Libro de Oro 2024

Periode 11

Aantal pelgrims 2.210

Oude ploeg weer naar huis en nieuwe ploeg er weer in. Wat is het dan toch heerlijk om te zien dat dat de oude ploeg fantastische inkopen heeft gedaan zodat het ons aan niets ontbreekt. Te veel om op te sommen. Om toch maar even een artikel te noemen: de Zomerkoninkjes. Twee dozen vol met fantastische aardbeien. En oh ja, ook een doos met heerlijke kersen.

Aan het einde van de middag meldt zich een Frans echtpaar met drie kleine kinderen (2, 5 en 7 jaar). Over de berg met kinderwagen en rugzak waar de baby in wordt vervoerd. Dol gelukkig dat ze het gehaald hebben en eindelijk kunnen neerploffen en bijkomen.

Inchecken dus. Tja, daar begint het verhaal. Moeders en vaders hebben paspoort; maar dan de kinderen. Die staan nergens in of op vermeld. Dan zijn ze hier in Spanje onverbidlijk en is het een 'no go'. Vaders is het hier niet mee eens en dat loopt zo op dat de politie erbij moet komen. En die oordelen ook dat zij toch echt niet zonder de geldige documenten Spanje verder inkomen.

Moeders in tranen en al snel volgen de kinderen. Vaders besluit met een fiets (onduidelijk waar die opeens vandaan kwam) terug te gaan naar SJPP om de auto op te halen en met vrouw en kinderen terug naar **Frankrijk te rijden. Zogezegd zo gedaan.**

Moeders blijft in tranen met de kids buiten op het bankje zitten want inchecken mag niet en dus ook niet naar binnen. Dat ging ons toch net even te veel aan het hart. Moeders en kids in de eetruimte laten plaatsnemen en wat drinken geven.

En daar komen de Zomerkoninkjes weer in beeld. Schaaltje (voor de insiders, het schaaltje met het beertje) gevuld met Zomerkoninkjes en kersen en gebracht bij de moeders en de kids. Als een volleerd Cliniclowns de kersen om de oren van de kids gehangen en de lach kwam weer op de gezichtjes. Bij moeders stroomde de tranen over de wangen. Bij de hospitalero die de kersen 'aanbracht' bracht dit toch ook enige emotie teweeg.

Vader heeft het gezin opgehaald en zijn weer terug naar Frankrijk vertrokken. De kids keken bij het vertrek nog even achterom; en ja met een glimlach. Met dank aan de Zomerkoninkjes.

Periode 12

Aantal pelgrims 2.305

We hadden vandaag een familie van 19 personen, die zeer gedisciplineerd te werk ging in de herberg. Een persoon schreef alles in en de rest zat buiten te wachten. Het werd behoorlijk druk met inschrijvingen maar met z'n zessen konden wij het goed aan. Opeens kwam er een geluid uit de lift dat er mensen vast zaten. Met een paar keer drukken op de knop ging de deur open. Maar de lift wilde niet meer naar boven en beneden. Na verloop van tijd deed hij het weer dus de plakkers van DEFECT er weer af gehaald. Een paar uur later zat de lift weer vast met 3 mensen er in. Wat we ook deden de deur ging niet open. We hebben de sleutel gezocht en gevonden, om de liftdeur te openen en de mensen ontzet. Nu maar definitief een DEFECT plaatje er op geplakt. Morgen zal er actie worden ondernomen door Marisol.

Minder was dat een vrouwelijke pelgrim op de route tot drie keer toe was lastig gevallen

door een totaal naakte man. Policia Nacional en de Guardia Civil hebben de zaak opgepakt en bij ons afgehandeld met de betreffende pelgrim. Ook een van de vrouwelijke hospitaleros heeft een luisterend oor kunnen bieden aan het slachtoffer. Einde dag komt een zingende sopraan over het grasveld aangelopen naar de wasserij. En jawel, in de wasserij een prachtig lied voor ons gezongen. Zo eindigt de dag toch weer

met sunny side op!

Periode 13

Aantal pelgrims 3.083

Op onze eerste middag hadden wij een bijzondere pelgrim: een Fransman in een elektrische invalidenkar. Hij was enigszins verstaanbaar en gaf aan dat hij wilde slapen. Marisol heeft bednummers aangepast zodat hij op bed 235 kon slapen, de wat bredere plek tussen de bedden en ook bij het invalidentoilet. Zijn kar kon net in de lift als de bagage die achterop was opgehangen er af was gehaald. Hij wilde ook eten en heb een ticket voor hem gehaald. Om 7 uur meegelopen naar La Posada via de weg achterlangs. Hij kon aardig hard en noemde zichzelf dan "Speedy Gonzalis". Ook weer opgehaald en hij had zo goed en kwaad als het ging gegeten. Hij bleek in zijn rolstoel te slapen en zaterdag morgen is hij weer vertrokken. Over de weg naar Zubiri begreep ik. Wij vonden het eigenlijk onverantwoord om zo zonder begeleiding op weg te zijn. Van tevoren boeken en dan aangeven dat een invaliden plaats nodig is zou wel beter zijn. Maar ja, het is zijn keuze om zo alleen op weg te gaan. En dat verdient dan ook wel weer respect

In de loop van de middag komt het bericht door vanaf de Mostrador dat een Spaanse familie heeft gereserveerd met totaal 50 personen. De vakantie is voor veel Spanjaarden begonnen en daar maakt ook deze familie gebruik van om 5 dagen lang de Camino te gaan lopen. Het plan is om met de gehele familie van jong (7 jaar) tot oud (opa) vanaf Roncesvalles 5 etappes te lopen tot voorbij Puente la Reina. Een volledige vleugel op de eerste etage van de Albergue is gereserveerd en er wordt een plan de campagne gesmeed om deze groep die woonachtig is van Santander (Noord-Spanje) tot Sevilla (Zuid-Spanje) en Mexico, zonder veel hinder voor alle Peregrinos naar slaapplekken te brengen. Hun 2 honden blijven vannacht in de familie autobus die bij de herberg wordt gestald. Elke vertraging in het registratieproces wordt weggewuifd onder het mom van 'zo werkt het op de Camino' zodat kort na 22:00 uur elk lid van de familie ligt de ronken in hun bed en in de vroege ochtend de groep zich om 7:00 uur al heeft verzameld om samen met de 2 honden de eerste wandel etappe te beginnen. Wat fijn om als Hospitalero een klein deel te zijn geweest van deze gelukkige familie.

Een energieke, jonge Spaanse moeder, die wandelt met een zoon van 11 en een dochter van 14 doet een handwas terwijl de pubers een douche verdienen. Op onze vraag of de kinderen happy waren onderweg vertaalt ze happy met 'gelukkig' en antwoordt ze ongeveer als volgt:

Het gaat er niet om of mijn kinderen gelukkig zijn, maar of ze betekenisvol in het leven kunnen staan. Onze maatschappij streeft te veel naar geluk, want zelfs ongelukkige situaties kunnen betekenisvol zijn. Dat wil ik mijn kinderen leren.

Het deed me denken aan de oneliner die ikzelf vaak gebruikte:

De kwaliteit van het leven wordt niet bepaald door het aantal keren dat je adem haalt, maar door het aantal adembenemende moment.'

Weer een waardevolle dag in een rustige wasserij.

Periode 14

Aantal pelgrims 3.401

Gedurende de dag weer veel mooie ervaringen met bijzondere pelgrims; een oma die met haar kleinkinderen op pad is, een Italiaans meisje met een niet zo vriendelijke hond in een tentje, weer opmerkelijk veel Koreanen waaronder een Koreaan die erg ongeduldig was en bij iedere kleur die aan de beurt was opstond omdat hij vond dat hij nu wel eens mocht inchecken.

Een Fransman kwam langs en herkende in Janine de vrouw die hem verleden jaar in augustus zo fijn geholpen had met een warme trui toen hij verkleumd van de berg was afgekomen. Helaas voor de Fransman, Janine was het niet, want zij was hier niet in augustus. Hij wilde, moest en zou een vest geven, speciaal gekocht voor zijn reddende engel van verleden jaar. Hij was er speciaal voor uit Lyon komen rijden, en ook al gaf Janine aan dat zij het niet geweest kon zijn en dat zij sowieso geen geschenken kan aannemen, hij was niet te vermurwen: ze moest en zou het cadeau aannemen. Uiteindelijk dus toch maar gedaan, de man bleef aandringen en het vest op de weggeeftafel in de gang gelegd.

Versiering: Marisol 25 jaar in dienst bij het Colegiata.

Het gaat maar door en door en de incheck blijft traag verlopen; de tweede scanner is opgestuurd ter reparatie, de scanner in de Mostrador hapert regelmatig, waardoor telkens het hele systeem moet worden opgestart; ook de laptop loopt regelmatig vast ... Dit alles terwijl zowel de eetzaal als de gang bomvol zit met wachtende pelgrims en wij hier onze handen vol aan hebben. De stemming onder de Hospitaleros blijft intussen opperbest; we proberen er met zijn allen een vrolijke boel van te maken om het ook voor de wachtende pelgrims leuk en gezellig te houden; dit wordt erg gewaardeerd.

De verkoudheid slaat toe onder de Hospitaleros; de een na de ander begint te sniffen en te snuiten, en allengs gaan de Hospitaleros steeds vroeger naar bed. Het dagenlang staan, zonder moment van rust, begint danig op te breken en het enige moment om wat extra rust te pakken zijn de avonden.

Dan is onze (zieke) deurman Johan als kok toch weer aan de slag met het maken van een tortilla (gebakken aardappel met ei) die echt heerlijk smaakte, voordat Hans en Frank met het blaadje met landen naar de mis gaan die door Don Valentin wordt voorgedaan.

In de late avonduren meldt een aantal Italiaanse dames dat er een oude man tegen de muur van Casa Sabina zit. Ze maken zich ongerust en vragen om een bed voor hem en bieden zelfs aan om voor hem te betalen. Nico gaat poolshoogte nemen en treft een

verwarde Franse man aan. Zijn telefoon weigert dienst en hij wil blijven zitten, wachtend op..., ja wat eigenlijk? Hij kan niet zomaar worden achtergelaten in de kou, dus Marisol gebeld. Die komt binnen 5 minuten aangescheurd in haar XXL 4WD. Zij neemt contact op met de echtgenote van de man. Het blijkt dat hij onderdeel is van een groep Franse wandelaars die bij het kruis op de Napoleon is gestart. Alleen hij is gestart in Orisson, dus lag een uur achter. De rest van de groep heeft nog op hem gewacht, maar is uiteindelijk toch maar met auto's naar huis vertrokken. De echtgenote van de man is inmiddels naar hem op zoek gegaan, maar is in het donker verdwaald. Op het moment dat Marisol haar belt zit ze bij Orisson. Dat had een erg lang nachtje geworden voor mijnheer. Er wordt afgesproken dat de echtgenote de man ophaalt van het politiebureau in Valcarlos. Marisol laadt de man achterin en rijdt daar ook naar toe. Daar zijn de agenten not-amused dat Marisol de man zelf heeft getransporteerd. Maar goed, hij is er nu. Wanneer de echtgenote arriveert blijft zij strak kijkend in de auto zitten en de man stapt zonder te groeten of te bedanken in de auto. En daar gaan ze, terug naar Frankrijk. Ach, wat moeten we ervan zeggen?

Periode 15

Aantal pelgrims 2.853

Het item van de dag is onze wasstraat. In een mum van tijd stapelen de kratten zich op tot plafond hoogte. Onze wasploeg heeft er zin in .Om 01.00 uur kan de laatste wasploeg Betsy, Jan en Dick tevreden en meer dan voldaan naar bed (64 kratjes verdeeld over 41 wasjes en 23 drogertjes). Het gebruik van een simpele agenda blijkt in de afgelopen weken lastig geweest te zijn. We weten nog een plekje te vinden op dag 19 september.

Paniek bij de bedden 101 t/m 104, bed Bucks! Na eigen visuele controle door Kees wordt besloten de bedden te ontruimen. De vier

dames verkiezen een plek in La Posada. Morgen zullen we bedden gaan behandelen met de steamer. Koreaanse pelgrims van 30 en 16 en een Chinese groep van 18 binnenkomen. Het blijft een uitdaging om, zonder dat de andere pelgrims er last van hebben, de groepen binnen te halen. Het valt en staat met de begeleider. We spreken af met de begeleider dat alle paspoorten, Credentials en ingevulde info briefjes vooraf worden verzameld. De pelgrims worden door de begeleider opgevangen in de eetzaal. De Hospitalero zet de Sello en deelt de bed sheets uit. Daarna gaat de reisbegeleider naar de Mostrador voor de check in. De vooruitgestuurde bagage wordt bij elkaar gelegd. De schoenen worden per groep aan het einde van gang gezet zodat het schoenhok voor de pelgrims overzichtelijk blijft. Daarna begint de evacuatie naar de 1^e etage. Als de groepen tegelijk binnenkomen blijft wel het toezicht van de Hospitaleros van belang. De avond sluiten we af met de viering van het 10-jarige jubileum van Kees als Hospitalero. Dit gaat gepaard met slingers, ballonnen, bubbels en de uitreiking van een oorkonde.

Zondag 29 september

Deze zondag staat in het teken van de komst van de Pauselijke Nuntius die een bezoekje aan Roncesvalles komt afleggen. Uiteindelijk blijkt dat het "werkbezoek" bestaat uit een rondgang door de herberg waarbij Marisol de rondleiding doet en een heilige mis waarin de Nuntius zal voorgaan. Bijzonder om dit mee te kunnen maken. De komende dagen zal de temperatuur overdag richting de 20 graden gaan met blijvend koude nachten. De afname van slaapzakken en Mantas loopt goed. Hoewel wij weinig op hebben met de dunne fleece dekentjes.

Vrijdag 4 oktober

Het zit er weer op. Aan alles komt een eind. Volgend jaar kiest deze groep 15 er voor om

als groep 14 door te gaan. De dynamiek van meer pelgrims en dus meer gedoe trekt. We hebben 2.853 pelgrims ontvangen, 413 wasjes gedraaid, opbrengst Donativo € 430,00, heel veel plezier gehad, aardige pelgrims gesproken, wonderlijke pelgrims gezien, een Caballero met 2 paarden gehuisvest, heerlijk gegeten in Casa Sabina en La Posada, een aantal pelgrimsmissen bijgewoond, kennisgemaakt met een echte Nuntius, heel veel bijgepraat met Marisol. Helaas is een afspraak met Don Bibiano niet gelukt, natuurlijk hebben we Don Valentin omarmd en als laatste hebben we Iñaki en koor weer horen zingen. Voor velen van ons "Tot volgend jaar!".

Periode 16

Aantal pelgrims 1.582

DE BLOTE-VOETEN-PELGRIM

Op een avond, ik meen die van de storm, of wellicht de avond ervoor, kwamen twee mannen van de Policía door de achterdeur binnen en kondigden aan dat er wel een heel bijzondere pelgrim aan zou komen, die ze kort ervoor van de berg hadden gehaald. De reden dat hij niet samen met hen daar stond bleek

algauw. Op de Plaza de los Infantes verscheen

een jongeman in de gestalte van dé pelgrim; een silhouet van een man met cape en stok, gebocheld door de rugzak op zijn rug en strompelend, zó arriveerde een jongeman uit Berlijn, bleek later, de Plaza schuin overstekend, zoekend naar begroeide plekken tussen het scherpe grind waar hij zijn voeten kon neerzetten. Zijn blóte voeten welteverstaan. Nooit eerder hadden wij zo'n tafereel gezien en onze monden vielen open van verbazing. Ik realiseerde me dat ik naar zijn voeten staarde die een blauwige kleur vertoonden. Had hij de hele Camino vanuit St Jean- Pied- de- Port blootvoets afgelegd? Jazeker. Dat had hij. Behoudens de 4 km die hij had afgelegd in de auto van de Policía. Morgen zou hij die alsnog blootvoets gaan richting Santiago. Het waarom vertelde hij later. Hij wilde uitvinden tot hoever hij kon gaan, m.a.w. zijn fysieke grenzen opzoeken. Hij had ze bijna bereikt, zei hij vol voldoening. Hij glunderde. Het is opmerkelijk te noemen dat, in een wereld die, hier in het Westen, in zo mogelijk alle aspecten van het moderne leven risico's uitgebannen heeft, er mensen zijn die die risico's weer opzoeken. Is het een poging om zich levend te voelen in plaats van geleefd? Is het niet zo dat verantwoordelijkheid voor je eigen leven nemen impliceert dat je de risico's aanvaardt? Ik kan de gedachtegang wel volgen en zelfs respecteren. Deze jongen vormt een contrast met al degenen die onvoorbereid de berg oplopen en door onwetendheid, onbezonnenheid of gebrek aan zelfkennis misschien, in moeilijkheden komen. OK, beiden worden opgepikt door de Policía. En zonder verder te oordelen is het in ieder geval iets waarover je nog lang na kan denken. De mensheid vertoont zich in vele gedaanten.

Periode 17

Aantal pelgrims 946

De Amerikaanse dame op leeftijd die haar paspoort in haar geheime zakje had gestopt en vervolgens haar geheime zakje niet meer kon vinden, raakte niet in paniek. Ze is weleens vaker wat kwijt, wat uiteindelijk toch wel weer gevonden werd. En zo was het ook met het geheime zakje en dus het paspoort. Ze 'ging aan de haal' met een landgenoot, een bebaarde priester (met boordje!) die ze in de Albergue ontmoette. Deze morgen evenwel, nadat ze haar was en haar ontbijtticket had 'teruggevonden', bleek de priester spoorloos. Die goede man paste toch niet in haar geheime zakje ...?! De priester was op zoek naar een ontstekingsremmer en ging het wat rustiger aan doen.

Todos los Santos – een vrije dag voor de Spanjaarden. Veel toeristen. We hadden een extra Mis verwacht, maar die is er niet. De viering op 02 november (todos los muertos)

zal ter intentie van de slachtoffers van de storm Dana in de regio Valencia zijn. Enkele pelgrims zijn met de auto gekomen en lopen nog in twee dagen naar Pamplona. We krijgen de eerste verdieping voor de helft vol met hele rustige pelgrims. Twee Italiaanse meisjes hebben een dagelijkse overnachting begroot op 8 Euro per persoon, ze vinden 14 Euro eigenlijk wel wat te duur. Onze Jefe stelt hen voor een tentje dat achtergelaten is op te zetten en dan samen voor in totaal 7 Euro gebruik te kunnen maken van alle faciliteiten in de Albergue. Dat aanvaarden ze dankbaar.

Gedicht van Diny Schotanus

In de herberg-wasserij

Staan machines op een rij

Wassen, drogen, aan 1 stuk

Schoon en droog: pelgrimsgeluk!

Mandjes kleding in een file

Perpetuum Mobile

Maar de absolute winner

Is de ouderwetse spinner

Hij heet de "Miracle Machine

Pelgrims kijken hun ogen uit:

Komt er nog zoveel water uit?!

Blijde gezichten en mopperaars:

Is mijn was nou nog niet klaar?

nog niet volledig droog!

Maar dan staan ze oog in oog

Met de rijen die nog wachten

Brengt Rient ze op andere gedachten

"Camino-Dry" kost al vele uren

We sluiten laat maar tevreden de deuren